

D. 19. marts 2014

ERU-udvalget
Folketinget

Vedr. Vildledende svar fra Erhvervsminister Sass-Larsen

Der er rent faktisk så mange forkerte påstande at rette i ministerens svar, at jeg bliver nødt til kun at forholde mig til nogle af dem, selv om det er svært at se i hvilken ende man skal starte.

Da ministeren tilsyneladende vil fremhæve sin dygtighed og velvilje så kommer det faktisk her til at have den modsatte effekt.

Ministeren skriver, uopfordret vel at mærke (!): ” Jeg vil dog gerne understrege, at sommerhuse, som lovligt anvendes til helårsbeboelse, er at anse som helårsbeboelse og derfor omfattet af lovforslaget ”

Jeg får den forståelse, at denne tillagte bemærkning i hovedsagen er medtaget for at give indtryk af et funktionsdueligt ministerium med styr på tingene. Sådan kunne det jo også virke, hvis man alene ser overfladisk på det, men faktum er at netop disse få linjer, mere end så meget andet, i stedet viser det helt modsatte.

Sandheden er nemlig i stedet den, at i det oprindelige forslag, der udarbejdedes så var sommerhuse efter § 41 slet ikke omfattet, men i stedet udelukket fra erstatning.

Det var jo netop et af de punkter, jeg som ganske almindelig borger undrede mig meget over og derfor medtog jeg denne underlighed i mine bemærkninger til lovforslaget.

Det er vel i sig selv bemærkelsesværdigt, at en fejl, som en ganske simpel enkelt borger ved første øjekast kan konstatere, kan finde vej til et forslag, som eksperter har brugt dage på at udarbejde.

Uheldigvis så stopper det ikke med dette. Da jeg efterfølgende fik fat i forarbejderne til 2010-loven viser det sig, at det her fremgår helt klart og utvetydig at sommerhuse efter § 41 regnes som helårshuse, der skal have den ”lave” selvrisko på 8 % !

Det betyder altså ikke alene at ministeriets eksperter slet ikke havde indset betydningen af at også sommerhuse efter § 41 fik ret til genhusning og opmagasinering. De havde åbenbart heller ikke kendskab til 2010-lovens forhold til § 41.

Mon ikke man kan forvente, at ikke kun ministeren selv men også departementschefen sidder med røde ører, når dette nu er gået op for dem. I givet fald er det ikke uden grund.

D. 19. marts 2014

Det ville være alt for simpelt for mig tørt at konstatere at svaret i øvrigt – i det omfang, jeg nu overhovedet har fået svar på mine spørgsmål – er af samme kaliber.

Det vil jeg derfor ikke henfalde til men i stedet pege på et andet, lige så alvorligt, forhold.

Jeg har undret mig over at ministeren ikke har reageret på de brud på gældende stormflodslov, som er foregået fra Stormrådets side.

Det mest markante er måske, at Stormrådet ubestridelig ikke har fulgt § 2 i bekendtgørelsen.

Uanset hvordan man forsøger at vende og dreje det så står det tilbage – ubestrideligt – at stormrådet har haft en ulovlig administrering af lovtæksten ”*med fradrag for slid og ælde i overensstemmelse med almindeligt anvendte principper i forsikringsbranchen.*”

Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvordan ministeren burde have løst dette ubestridelige brud på gældende dansk lov, men i mange lande ville man nok lade det have konsekvenser med et så eklatant brud på lovgivningen.

Uanset hvad, så er det ganske forkert og vildledende når ministeren påstår at Stormrådet hele tiden har fulgt loven. Enhver kan konstatere at denne tilretning og lovopfyldelse i forhold til § 2 kom på et – meget – sent stadium, vist nok i sidste måned.

Da Stormrådet valgte at rette ind efter lovgivningen så drejede det sig hovedsagelig om fast ejendom.

Når det drejer sig om løsøre følger Stormrådet desværre stadig ikke den praksis som bruges i forsikringsselskaberne – f eks når det er tale om møbler. Det fremgår nemlig usædvanlig klart af forsikringsselskabernes vilkår at lovtæksten ”*med fradrag for slid og ælde i overensstemmelse med almindeligt anvendte principper i forsikringsbranchen.*”

indebærer at forsikringsselskaberne opererer med begrebet ”nytteværdi”, dvs for ting hvor nytteværdien ikke er væsentligt nedsat før skaden gøres der ikke fradrag for alder og brug.

Det kan man læse indenad i f eks Top Danmarks vilkår, pkt. 17. Hvordan erstatter vi skaderne, C. underpunkt 2 ff eller tilsvarende i GFs vilkår pkt. 15.1.5.

Det er altså ikke nogen tvivl om at man ikke følger ”*med fradrag for slid og ælde i overensstemmelse med almindeligt anvendte principper i forsikringsbranchen.*”

som ministeren ellers påstår, at man følger.

Det synes således være ubestridelig, at ministeren også på dette punkt kommer med forkerte oplysninger.

D. 19. marts 2014

Som almindelig borger har jeg meget svært ved at forstå, hvorfor ministeren heller ikke har kendskab til denne diskrepans mellem, hvordan taksator laver opgørelsen når det er en forsikringsskade henholdsvis en stormflodsskade.

Ministeren udtaler den opfattelse ”at regler[ne] for den offentlige forvaltning” ..” er fuldt tilstrækkelige”, men nu er det jo faktisk lov om stormflod og stormfald § 10 a, det egentlig drejer sig om. Det er et ganske konkret eksempel, jeg bruger som grundlag for at anbefale en rettelse til gavn for medborgerne. Jeg har svært ved at se hvorfor ministeren heller ikke på dette punkt vil varetage borgernes interesser. Det kan for god ordens skyld oplyses, at en tilpasning til virkeligheden ikke forventes at medføre udgifter for statskassen. Endvidere er ombudsmanden tilsyneladende heller ikke enig i ministerens udlægning – selv om han af principielle grunde ikke offentlig kan komme med en fortolkning af lovgivningen.

Med venlig hilsen

Johan Gaunitz